

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Hotărâre tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A CINCEA

CAUZA CIOCOI v. REPUBLICA MOLDOVA

(Cererea nr. 31022/13)

HOTĂRÂRE

STRASBOURG

19 iunie 2025

Această hotărâre este definitivă. Ea poate suferi modificări de formă.

© Această traducere îi aparține Direcției agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova. Originalul se găsește în baza de date HUDOC. Orice preluare a textului se va face cu următoarea mențiune: „Traducerea acestei hotărâri a fost efectuată de către Direcția agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova”.

În cauza Ciocoi v. Republica Moldova,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a cincea), întrunită într-un Comitet format din:

Stéphanie Mourou-Vikström, *Președinte*,

María Elósegui,

Diana Sârcu, *judcători*,

și Martina Keller, *Grefier adjunct interimar*,

Având în vedere:

cererea (nr. 31022/13) *versus* Republica Moldova, depusă la Curte la 12 aprilie 2013 în conformitate cu Articolul 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”) de către doi cetățeni moldoveni, dl Valentin Ciocoi și dna Ludmila Ciocoi („reclamanții”), care s-au născut în anii 1963 și, respectiv, 1959, și locuiesc în Chișinău, fiind reprezentați de către dl C. Mihăilă, avocat în Chișinău;

decizia de a comunica cererea Guvernului Republicii Moldova („Guvernul”), reprezentat de către Agentul său, dna D. Maimescu;

observațiile părților;

Deliberând în secret la 22 mai 2025,

Pronunță următoarea hotărâre, adoptată la aceeași dată:

OBIECTUL CAUZEI

1. Cererea se referă la pretinsa ingerință în dreptul de proprietate al reclamanților, prin aplicarea de către instanța de judecată a măsurilor asiguratorii în cadrul unui proces în care reclamanții nu aveau nicio calitate procesuală. Reclamanții se plâng în baza Articolului 6 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

2. În particular, în perioada 2003-2004 reclamanții au achiziționat câteva clădiri, construcții și un lot de teren, pe care Inspectoratul Fiscal de Stat le confiscaseră de la compania F. Reclamanților li s-au oferit garanții că bunurile achiziționate erau libere de orice pretenții din partea terților.

3. Ulterior, F. a intrat în proces de lichidare. La 19 decembrie 2011 Judecătoria Economică de Circumscripție a aplicat măsuri de asigurare prin care reclamanții erau obligați să permită unui lichidator desemnat de către instanță să aibă acces la bunurile lor pentru a efectua un inventar și a confisca orice bunuri care aparțineau lui F. La 2 mai 2012 executorul judecătoresc a contactat primul reclamant pentru a asigura executarea încheierii judecătorești din 19 decembrie 2011.

4. La 7 mai 2012 reclamanții au depus la Curtea de Apel Chișinău un recurs, solicitând casarea încheierii judecătorești din 19 decembrie 2011. Instanța a restituit recursul fără examinare, observând că reclamanții nu aveau nicio calitate procesuală în acele proceduri și, astfel, fuseseră în imposibilitatea de a depune un recurs.

5. La 21 iunie 2012 reclamanții au inițiat o acțiune în instanță, solicitând anularea încheierii judecătorești din 19 decembrie 2011, argumentând că aceasta le încălcăse grav dreptul lor de proprietate. La 20 august 2012 Judecătoria Economică de Circumscripție a respins acțiunea reclamanților, notând că ei nu aveau niciun statut în procesul de bază. Reclamanții au contestat hotărârea. La 1 noiembrie 2012 Curtea de Apel Chișinău a respins recursul reclamanților, din aceleași motive.

6. Reclamanții au depus o cerere la Curte, invocând încălcarea drepturilor sale în baza Articolului 6 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

7. După comunicarea cererii către Guvernul reclamat la 25 octombrie 2021, Agentul guvernamental a solicitat redeschiderea procedurilor naționale, în scopul soluționării litigiului la nivel intern.

8. După câteva runde de examinări, la 4 iulie 2023 Curtea de Apel Chișinău a admis cererea Agentului guvernamental, a redeschis procesul și a recunoscut în mod expres încălcarea drepturilor reclamanților în baza Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. În continuare, ea a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 1 noiembrie 2012 și a emis o nouă decizie, prin care a menținut recursul inițial al reclamanților (a se vedea paragraful 5 de mai sus) și a anulat măsurile asiguratorii stabilite prin încheierea judecătorească din 19 decembrie 2011. În privința satisfacției echitabile, instanța a explicat că era sarcina Agentului guvernamental de a negocia un acord cu reclamanții, deoarece instanța nu se putea pronunța cu referire la această chestiune, în lipsa oricăror pretenții specifice din partea reclamanților și a Agentului guvernamental. Această încheiere nu a fost contestată, ea devenind irevocabilă.

APRECIEREA CURȚII

PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 6 DIN CONVENȚIE ȘI A ARTICOLULUI 1 DIN PROTOCOLUL NR. 1 LA CONVENȚIE

9. Reclamanții s-au plâns în legătură cu o ingerință în dreptul lor de proprietate, cauzată de încheierea judecătorească adoptată în procesul în care ei nu fuseseră părți. Ei s-au bazat pe Articolul 6 din Convenție și pe Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

10. Guvernul a susținut că reclamanții își pierduseră calitatea de victimă în urma încheierii adoptate în privința lor la 4 iulie 2023, prin care s-a recunoscut încălcarea drepturilor lor și au fost anulate măsurile asiguratorii litigioase, astfel oferind un remediu pentru aceste încălcări. Guvernul a susținut că, din moment ce reclamanții nu contestaseră încheierea, ei erau mulțumiți de rezultatul procesului.

11. Curtea reiterează că o decizie sau o măsură favorabilă unui reclamant nu este, în principiu, suficientă pentru a-l lipsi de calitatea de „victimă” pentru

scopurile Articolului 34 din Convenție, decât în cazul în care autoritățile naționale au recunoscut încălcarea Convenției fie în mod expres, fie în substanță, iar apoi au oferit o reparație în această privință (a se vedea *Rooman v. Belgia* [MC], nr. 18052/11, § 129, 31 ianuarie 2019).

12. În prezenta cauză, este adevărat că instanțele naționale au constatat o încălcare a drepturilor reclamanților în baza Articolului 6 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, și au casat încheierea judecătorească din care rezultau aceste încălcări. Totuși, ele nu au oferit reclamanților nicio despăgubire sub formă de prejudiciu material sau moral, făcând în mod explicit referire la rolul Agentului guvernamental de a încheia cu reclamanții un acord referitor la asemenea despăgubiri. În aceste circumstanțe și în lipsa unui acord ulterior între părți, Curtea consideră că reclamanții continuă să fie victime ale încălcărilor invocate și, respectiv, respinge obiecția Guvernului cu privire la pierderea de către ei a statutului de victimă. Din moment ce plângerile nu sunt în mod vădit nefondate, în sensul Articolului 35 § 3 (a) din Convenție, nici inadmisibile din orice alte motive, ea le declară admisibile.

13. Curtea notează că Guvernul este de acord cu faptul că reclamanții au suferit o încălcare a drepturilor lor prevăzute de Articolul 6 § 1 din Convenție și Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Recunoașterea respectivă se bazează pe constatarea încălcărilor de către Curtea de Apel Chișinău la 4 iulie 2023. Având în vedere propria sa jurisprudență (a se vedea, în special, *Business Și Investiții Pentru Toți v. Moldova*, nr. 39391/04, 13 octombrie 2009; și, referitor la obligațiile procedurale în baza Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, a se vedea *G.I.E.M. S.r.l. și alții v. Italia* [MC], nr. 1828/06 și altele 2, § 302, 28 iunie 2018, precum și cauzele citate acolo), Curtea nu vede niciun motiv pentru a devia de la concluziile Curții de Apel Chișinău, nici nu consideră necesar să reexamineze fondul acestor plângeri.

14. Deoarece reclamanții n-au primit nicio despăgubire la nivel național, oferită fie direct de către Curtea de Apel Chișinău, fie printr-un acord negociat cu Agentul guvernamental, rezultă că a avut loc o încălcare a Articolului 6 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

APLICAREA ARTICOLULUI 41 DIN CONVENȚIE

15. Fiecare reclamant a pretins câte 3.000 de euro (EUR) pentru prejudiciul moral. Ei au argumentat că anularea măsurilor asigurătorii respective după 11 ani nu le-a remediat suferințele și anxietatea cauzată de hărțuirea din partea executorului judecătoresc. În pofida pierderii investițiilor și a venitului, cauzată de hărțuirea locatarilor, ei nu au cerut despăgubiri pentru prejudiciul material. În mod similar, ei nu au cerut recuperarea costurilor și a cheltuielilor.

16. Guvernul a susținut că pretențiile lor erau nefondate.

17. Curtea consideră că reclamanții trebuie să fi suferit un anumit grad de incertitudine și perturbare a planurilor sale de afaceri în urma încălcării drepturilor sale garantate de Articolul 6 din Convenție și de Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Pronunțându-se în echitate, Curtea acordă reclamanților în comun 4.700 de euro pentru prejudiciul moral, plus orice taxă care le poate fi percepută.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,

1. *Declară* cererea admisibilă;
2. *Hotărăște* că a avut loc o încălcare a Articolului 6 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;
3. *Hotărăște*
 - (a) că Statul reclamat trebuie să plătească reclamanților, în termen de trei luni, 4.700 EUR (patru mii șapte sute de euro), plus orice taxă care poate fi percepută, pentru prejudiciul moral, sumă care urmează a fi convertită în lei moldovenești la rata aplicabilă la data transferului;
 - (b) că, de la expirarea termenului de trei luni, menționat mai sus, și până la executarea hotărârii, urmează a fi achitată o dobândă adițională la această sumă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de către Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;
4. *Respinge* restul pretenției reclamanților cu privire la satisfacția echitabilă.

Redactată în limba engleză și comunicată în scris la 19 iunie 2025, în conformitate cu Articolul 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Martina Keller
Grefier adjunct

Stéphanie Mourou-Vikström
Președinte